

N-am putut servi la doi domni

Marturia fostului preot romano-catolic

Giuseppe Zacchello

M-am născut în 22 martie 1917 în Venetia. Când aveam 10 ani, am fost trimis la un seminar romano-catolic în Piacenza, unde după doisprezece ani de școală am fost hirotonisit preot la 22 octombrie 1939. După două luni, cardinalul R. Rossi, superiorul meu, m-a trimis la Chicago ca să-l ajut pe preotul parohiei Maicii Domnului a comunității italiene de acolo. Așa am lucrat mai întâi patru ani în Chicago și mai apoi în New York. Nu m-am gândit niciodată dacă predicile și învățăturile date de mine corespundeau Bibliei. Singura mea grijă și ambiție era să fiu pe placul papei.

Într-o duminică din februarie 1944, când am deschis radioul, am dat din întâmplare peste transmisiunea unui serviciu divin protestant. Pastorul tocmai ținea predica. De fapt, voiam să schimb postul, deoarece nu mi-era permis să ascult predici protestante. Dar curiozitatea era mai puternică și astfel am ascultat mai departe.

Textul biblic din care se predica a făcut să se clatine întreaga mea teologie: „*Crede în Domnul Iesus Cristos și vei fi salvat*“ (Fapte 16:31). A avea siguranța salvării nu era deci un păcat împotriva Spiritului Sfânt!

Domnul mă muștră

Încă nu m-am convertit, dar m-am umplut brusc de îndoieli referitoare la Biserica Romano-catolică. Și, tot dintr-o dată, m-a interesat mai mult ce spune Biblia decât ce spun dogmele și decretul papei.

În fiecare zi veneau în biserică oameni săraci și îmi dădeau între 5 și 30 de dolari ca să țin o ceremonie – o liturghie – de doar două minute, cu promisiunea că prin aceasta vor fi eliberate din purgatoriu sufletele membrilor decedați din familia lor. Dar de fiecare dată când stăteam înaintea altarului și-mi ridicam privirea asupra marelui crucifix, mi se părea că mă muștră Cristos și mă conștientizează: „Tu îi furi pe acești oameni săraci care muncesc din greu prin faptul că le faci promisiuni false. Ceea ce-i înveți tu pe oameni contrazice Cuvântul lui Dumnezeu. Un om care a crezut în Cristos nu mai ajunge după moarte într-un loc de chin, căci e scris: „*Fericiți sunt de acum încolo morții care mor în Domnul. Da, spune Spiritul, căci ei se odihnesc după ostenele lor, deoarece faptele lor îi urmează*“ (Evrei 10:14).

Mi-a venit brusc și alt gând: Dacă noi preoții și papa avem chipurile posibilitatea și puterea de a elibera suflete din purgatoriu prin liturghii și indulgențe, de ce să așteptăm această salvare pînă ni se dau bani? Oare cineva care vrea să salveze un câine din foc așteaptă pînă ce a primit cinci dolari de la stăpînul cîinelui?

Nu mă mai puteam uita la Cristosul crucificat de deasupra altarului. Când predicam că papa este Înlouitorul lui Cristos și urmașul lui Petru, stîncă infailibilă pe care este zidită Biserica lui Cristos, auzeam după aceea din nou vocea aceea muștrătoare: Tu l-ai văzut pe papa de la Roma – marele și fastuosul său palat, grădinile palatului și oamenii care îi sărută picioarele. Crezi cu adevărat că-L reprezintă pe Cristos? Iesus Cristos a venit ca să-i servească pe oameni. El a spălat picioarele discipolilor Săi și n-a avut un

loc unde să-Și pună capul. Și privește-L pe cruce! Crezi tu într-adevăr că Dumnezeu Și-a zidit Biserica Sa pe un om? Biblia spune limpede că Înlouitorul lui Cristos pe pământ e Spiritul Sfânt și nu un om (Ioan 14:16-17,26). Dacă Biserica Romano-catolică este zidită pe un om, atunci ea nu e Biserica lui Cristos.

Cuvântul lui Dumnezeu este suficient

Încă tot predicam că Biblia nu este suficientă ca bază a credinței și că noi, ca s-o înțelegem, avem nevoie de tradiție și de dogmele Bisericii. Dar din nou s-a auzit vocea aceea în mine: Ceea ce predici tu este în contradicție cu Biblia. Ce predici tu e fără sens. Dacă creștinii au nevoie de papă pentru a înțelege Biblia, care este lucrul de care au nevoie ca să-l înțeleagă pe papă? Dumnezeu condamnă tradiția bisericească, căci fiecare poate să înțeleagă ceea ce trebuie să știe despre salvarea lui. *„Dar acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Iesus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și prin credință să aveți viață în numele Său“* (Ioan 20:31).

Cine Și-a vărsat sângele?

Eu îi învățam pe oameni să ceară ajutor Mariei și sfinților, în loc să se adreseze direct lui Cristos. Dar vocea din mine a întrebat: Cine ți-a dobândit atunci la cruce salvarea? Cine ți-a plătit vina prin faptul că Și-a vărsat sângele? Oare Maria, sfinții, sau Iesus Cristos? Și deși tu – ca mulți alți preoți – nu crezi în efectul scapularelor, novenelor, mătăniilor, statuilor și lumînărilor, rabzi aceste lucruri în biserica ta. Tu afirmi că oamenii simpli au nevoie de lucruri simple care să le poată aminti de Dumnezeu. Și mai știi și că aceste lucruri simple sunt o bună sursă de venit. Dar Dumnezeu nu vrea o casă de comerț în biserica Sa. Cine crede în El trebuie să se închine Lui în spirit și adevăr. Distruge idolii aceștia și învață-i pe oameni să se roage strigând numai la Dumnezeu.

Cine poate ierta păcatele?

Îndoielile mele erau deosebit de chinuitoare când ședeam în confesional și ascultam spovedanii. Oamenii veneau la mine, îngenuncheau în fața mea și-mi mărturiseau păcatele. Și eu ce făceam? Făceam semnul crucii peste ei și mă purtam în așa fel, de parcă aș fi avut puterea de a ierta păcate. Eu, un om păcătos, luam locul lui Dumnezeu, Îi revendicam dreptul de a judeca – și auzeam această voce pătrunzătoare spunând: Tu Îl jefuiești pe Dumnezeu de onoarea care I se cuvine. Dacă niște păcătoși caută iertare pentru păcatele lor, trebuie să se adreseze lui Dumnezeu și nu ție. Este Legea lui Dumnezeu cea pe care au încălcat-o, de aceea Lui trebuie să-și facă mărturisirea și să-I ceară iertare. Nici un om nu poate ierta păcate, numai Iesus poate, și El o și face.

Ce limpede este totuși mesajul Bibliei: *„Ea va naște un Fiu, și tu să-I pui numele Iesus, căci El Își va salva poporul de păcatele lor“* (Matei 1:21).

„În nimeni altcineva nu este salvare, căci nu există nici un alt nume sub cer dat oamenilor prin care trebuie să fim salvați“ (Fapte 4:12).

„Dacă ne mărturisim păcatele, El este fidel și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nedreptate“ (1.Ioan 1:9).

„Copilașilor mei, vă scriu aceasta ca să nu păcătuiți! Și dacă cineva păcătuiește, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Iesus Cristos cel drept“ (1.Ioan 2:1).

Un singur Domn: Cristos

În cele din urmă n-am mai putut să rămân în Biserica Romano-catolică, căci nu mai puteam servi la doi stăpâni, papa și Cristos. Nu mai puteam reprezenta două învățături contradictorii, tradiția și Biblia. Trebuia să mă decid: fie pentru papă, fie pentru Cristos, fie pentru tradiție, fie pentru Biblie; și prin grația lui Dumnezeu alegerea mea a căzut asupra lui Cristos și a Bibliei. În 1944 am părăsit preoția romano-catolică și religia romano-catolică. De atunci, Spiritul Sfânt m-a călăuzit să le vestesc catolicilor evanghelia și să-i încurajez pe credincioși să depună mărturie fără teamă înaintea catolicilor pentru salvarea în Iesus Cristos.

Giuseppe Zacchello născut în nordul Italiei a experimentat nașterea din nou în Statele Unite ale Americii. După convertire, a ajuns cunoscut ca autor de cărți și de articole în revista „Catholicul convertit“. El era convins de faptul că trebuie să li se arate catolicilor învățătura oficială a propriei lor Biserici. Numai dacă ar cunoaște- o ar avea puterea de a părăsi Biserica și de a da urmare adevărului Bibliei. Astăzi, fratele Zacchello este la Domnul său.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Aceasta marturie este preluata din cartea

Departe de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum II.

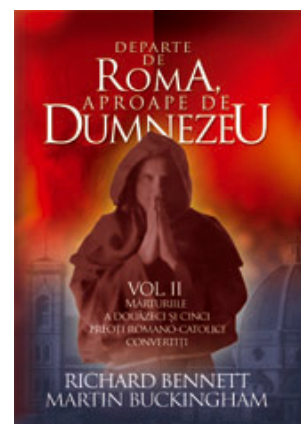
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. II.

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE
str. Podului nr. 8
Fagaras/BV, 505200
ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV
Hochstrasse 180
CH-8330 Pfäffikon ZH
ELVEȚIA
kontakt@clkv.ch
www.clkv.ch

